

че. На туй ужасно зрѣлище присѣдствувахъ други-
 тѣ му братья съ майка си, и взаимно си давахъ под-
 крѣпняванье за да прѣтърпѣтъ доблестно смъртъта.
 Подирь тогожь оловихъ вторыйтъ; като му одрахъ
 главата попытахъ го ако иска да ѣде отъ принесены-
 тѣ на идолытѣ жертвы, а той отговори: че туй ни-
 кога не ще стори: и тѣй като му прѣсѣкохъ рѣцѣтъ
 и краката турихъ го въ нажеженъ котелъ. Когато
 вече издѣхваше той са обърнъ къмъ царьтъ и рече:
 „Ты ни отнемашъ този животъ, който Богъ пакъ ни
 го дава, защото го жертвуваме за законътъ му. Подирь
 тогожь мѣчихъ подобно и третійтъ, комуто като запо-
 вѣдахъ да си исплеви езикътъ и да си прострѣ рѣцѣ-
 тѣ, послуша изведнѣжъ като рече: „Тѣзи членове азъ
 приехъ отъ Бога, сега гы прѣзирамы, зашто са надѣжъ
 пакъ да гы приемнѣ.“ — Царьтъ и присѣдствующи-
 тѣ са чудѣхъ на твърдостъта на момакътъ, защото не
 считаше за нищо лютытѣ мѣкы. Подирь тогожь уби-
 вать съ сѣщытѣ мѣкы и четвъртыйтъ, който прѣди
 да издѣхне рече: „Ный прѣдпочитамы смъртъта, за-
 што подирь нея слѣдова безсмъртіето.“ — Когато
 мѣчѣхъ петый, той извика: „Злоупотрѣбывашъ, о ца-
 рю, силата си! ты согласишъ, че ный смы съвсѣмъ
 изоставены и за туй на мѣчишъ сѣкакъ; но не слѣдъ
 много ты самъ си ще испыташъ крѣпностьта на Бо-
 жіята сила.“ — Съ сѣщата твърдость прѣтърпѣ мѣ-
 кытѣ и шестыйтъ, който тѣй проговори най подирь
 на царьтъ: „Не са лъжи и не са прѣвѣзносѣ съ
 страданіята ни! защото ний теглимъ туй за грѣховетѣ
 си; но Богъ ще са умилостави, а ты за тѣзи гор-
 достъ и безчеловѣчіе ще приемешъ най тежко нака-
 заніе.“ — Отъ седемьтъ братья останъ още най
 младый; него наченъ Антиохъ да убѣждава да от-